

На какво са пери, пърши
И надува, кат' извѣянъ
ластелинъ самонадѣянъ;
Дѣт' сумти, пухти и дише?
Илъ на мърша дѣт' мерише? —
Както него, тѣй и вази

Азъ презирамъ и ви мразя“
Тука дѣдо Господъ тихналъ
И се малко поусмихналъ.
Китѣтъ билъ се вече завтеклъ
Да се хвърли върху слонѣтъ;
Но предварилъ Богъ и рекълъ:
„Стойте! Тръгнува вагонѣтъ...
Нѣмамъ време да ви слушамъ,
Но каквото азъ подушамъ:
Ви, додѣ се разберете,
Очитѣ си ще — йдерете“.

Г а т а н к и.

Бѣло биче вѣже влече. — Дълга дърма сѣнка нѣ-
ма. — Ейго хи; нѣма го. — Кжса мечка дрѣнѣ брусн.
— На сѣко ридче плочиче. — Синѣ вирѣ безѣ дѣно.
— Хитърѣ Петърѣ съ една вѣжда.